

hans en grietje,
klein duimpje,
sneeuwitje,
roodkapje,
assepoes!

Wat is dat voor een huisje, daar,
daar achter in het bos?

Hans en zijn zusje kijken maar,
en smullen er op los.

Doch kijk, de heks is vrees'lijk boos,
daar komt ze aangestapt.

Ze roept en schreeuwt: „Het is te laat,
nu heb ik je gesnapt!!”

Klein-duimpje, aan de reus ontkomen
rent voort zo hard hij kan.

Hij zoekt zijn weg onder de bomen
en lijkt zowaar een grote man

De reuzen-laarzen die hij vond
dragen hem snel de wereld rond.

Hier zijn Sneeuwitje en de dwergen.

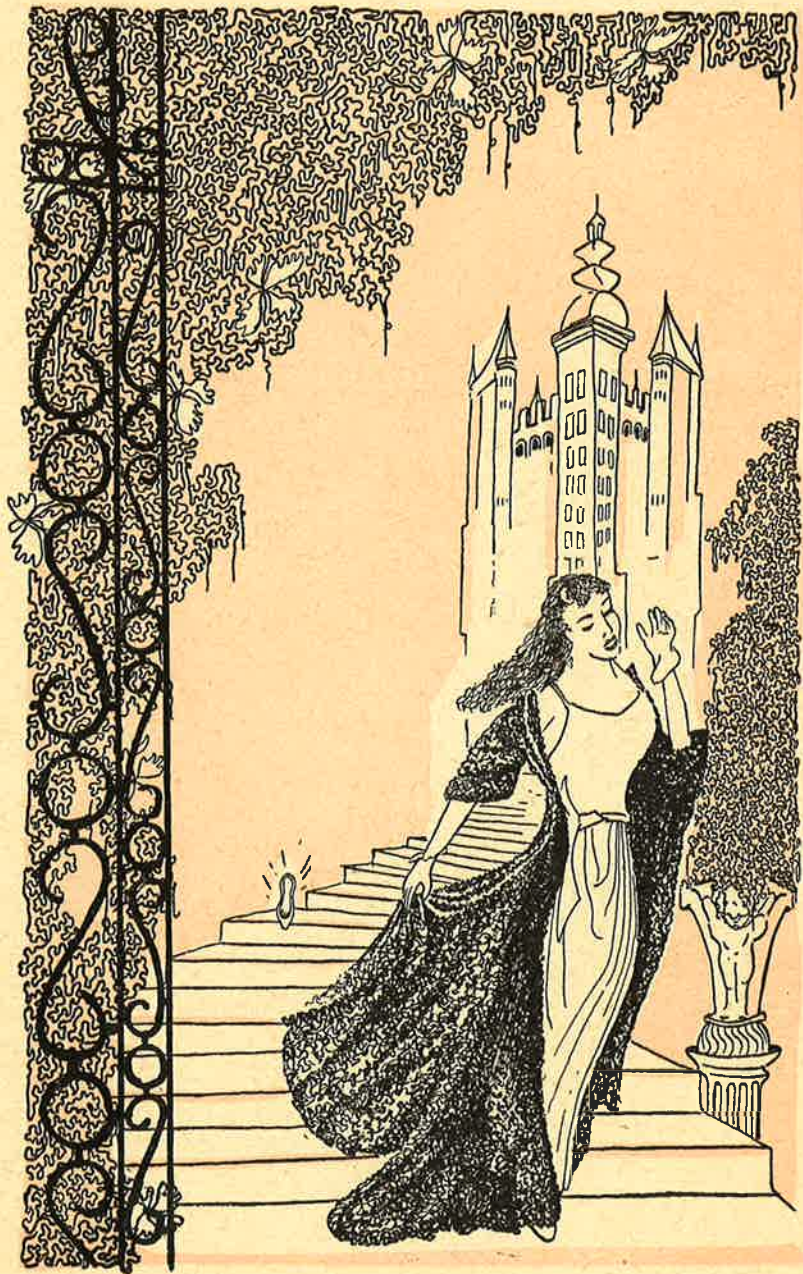
Ze maken pret van vroeg tot laat,
omdat een prins, ver uit de bergen,
straks met Sneeuwitje trouwen gaat.

Geen van de dwergen treurt, want ze weten,
dat Sneeuwitje hen toch nooit zal vergeten.

Roodkapje ging naar grootmoe toe
met bloemen, wijn en medicijn.
Maar de boze wolf was slim en dacht:
„Ik heb jou stevig in m'n macht,
dat wordt een groot festijn!”

Hij at haar op — en smuld' ervan
tot hij zo rond werd als een ton.
Gelukkig, dat een jagersman,
haar later weer verlossen kon.

De klok slaat twaalf, de tijd is om
en Assepoester vlucht
de balzaal uit, de trappen af,
ver weg van 't feestgerucht.

Maar 't muiltje dat ze toen verloor,
dat bracht de prins weer op haar spoor.

COLOPHON

Tekst Peter Veldheer

Papier Van Gelder & Zonen, Amsterdam

Tekeningen, cliché's en druk uitgevoerd door leerlingen van de
Amsterdamse Grafische School